

לא יאחר מחצות הלילה. ארץ, אמה. כל הבנות יכולות לחזור מתי שהן רוצות, למה אני צריכה לחזור לפני 12? נהגה אורנית להתלונן מפעם לפעם. אבל כסופו של דבר היתה מגיעה בזמן לחדרה, וסוגרת את הדלת. גם בין ההורים היו לפעמים ויכוחים על שעות החזרה של הבת. האם היתה ליברלית יותר מהאב: אני עוד זוכרת שהוריי היו מגבילים אותי בשעות החזרה הביתה. זה היה נורא מבדך. כי כל האחרים יכלו לחזור יותר מאוחר והיו צוחקים ממני. אמרה רות לבעלה, אבל הוא היה נחוש ברעתה. הילדה צריכה לקום בבוקר וללכת לבית הספר, ואני לא רוצה שהיא תסתובב כרוחבת כמו ילדת-רחוב. אם היא רוצה, היא יכולה להביא את החברים הביתה, וכאן הם יכולים להיות עד מתי שהם רוצים. זה לא נראה לי כל כך קשה, סיכם האב את עמדתו.

העיוות הקשה הראשון היה בסיום כתה ח'. חבורה של בנים וכנות, מבית הספר, החלה לארגן מסיבות שינה. הם היו מביאים את שקי השינה שלהם לביתו של אחד הילדים ושם היו מבילים את הלילה בצחוק וקניטורים. אורנית רצתה לצאת ללילה כזה, אך אביה סירב. אורנית בכתה ובכתה לה לסירוק להפסיק. לבסוף התרכך האב והירשה לה ללכת לאחת המסיבות הללו, בתנאי שתחזור לפני חצות.

בבית הספר התיכון הושגה הפשרה. אורנית היתה יוצאת רק עד חצות, אבל כאשר היה נשף מיוחד או דיסקוטק של יום שישי, היא יכלה לחזור מאוחר יותר.

ההורים צפו בגברכים הצעירים שבאו לקחת את אורנית למסיבות, וחשבו בליבם כי הם אינם מהווים סכנה גדולה. רובם היו בני גילה, מאותה שכונה, ואורנית לא התייחסה אליהם כרצינות גדולה מדי. מדי פעם היה אחד מהנערים מתמנה באופן רישמי לחבר של אורנית, למשך ומרמה. אבל בדרך כלל היה צעיר אחר מחליף אותו במהירות.

מיקי וארו, אלון ודני התחלפו במשך השנים, יבנית כמעט ולא חשו כהברל.

מה את

מנג'סת לי?

אחרי סיום ביתה י"א ביקשה אורנית לעבוד כמלצרית בפאב המקומי. היא אמרה כי היא רוצה להרוויח כסף וכי כל החברים והחברות עושים כך. היא היתה נחושה ברעתה והסכימה כי בעל הפאב יחזיר אותה כל ערב כמכוננית, אחרי תום העבודה.

כמשך החופש הגדול היתה מכונניתו של ג'קי, בעליהפאב, נעצרת בחריקת-בלמים ליד הבית בשעות הקטנות של הלילה. אורנית היתה יורדת ועולה מייד לחדרה.

כאשר החלה שנת הלימודים, נשמו הוריה לרווחה. הם קיוו כי הלימודים הקשים של השנה האחרונה בתיכון יגלו את זמנה של הנערה, והיא תפסיק לצאת מאוחר.

אבל מכונניתו של ג'קי המשיכה להיעצר ליד הבית כמעט מדי ערב. אורנית היתה יורדת ואמרת להוריה: אני יוצאת רק לשעה, אחרי-כך אחזור ללימודים ביתר מרץ.

אני קצת מתגעגעת לכל הילדים שהיו מחזורים אחרי אורנית לפני שנה. הם היו בני גילה, תמימים וחמודים. הג'קי הוזה לא מוצא בכלל חן בעיניי. אמרה רות פעמים איר-ספור לבעלה.

לג'קי היה שם של רודף-נשים. הוא היה בן 33, גרוש, גבריקומה ושנוף. תמיד היה לבוש בגדי ספורט מהודרים ונהג מכוננית-ספורט יקרה. אבל כאשר דיברו ההורים עם בתם על מחזרה החדש היא רק צחקת: עובד, ג'קי הוא סתם יצור אומלל. הוא מספר לי על כל הצרות שלו ומשוויץ לפני במכוננית שלי.

כאשר התקרב יום-החולדתה ה-17 של אורנית, הבטיחו לה הוריה מסיבה יפה. היא סירבה. לא חשוב, היא אמרה, אני יוצאת לחגוג עם כמה חברים, אולי אני ואתם נצא לארוחת-ערב. את ערב יום-החולדתה בילו אורנית והוריה במסיערה מפוארת. שזה עתה נפתחה. המקום היה מלא אנשים. ליד אחד השולחנות, לא רחוק מאורנית והוריה, ישבה חבורה גדולה של צעירים. הגברים היו בסוף שנות העשרים שלהם והנערות צעירות יותר. הם שתו הכמה וצחקו בקול רם. אורנית הגיבה לעברם כמה מבטים כאשר הוריה לא שמו לב. לפתע קם אחד מבני החבורה הרעשנית והתקרב לאורנית. הוא משך אותה מכיסאה, נשק לה, ואמר: יום-החולדתה שמה, אורנולה. מי זה? שאלו ההורים אחרי שהלך, ואורנית המסיקה קצת ואמרה להם: זה אחד החברים של ג'קי.

למחרת היה יום שישי. אורנית אמרה להוריה כי תלך לחגוג את יום-החולדתה עם החברים. היא ביקשה רשות להישאר ללון אצל חברה המתי גוררת בתל-אביב. יתכן שנתחגג מאוחר, מחר

אם קיימה יחסים עם בן-גילה מתוך אהבה והסכמה — לא יעמד לדן

נורא מנוסה, וזה בכלל דבר אחרת ללכת איתו למיטה. כתבה לסיכום הערב. הפגישות עם ג'קי הפכו לתמצית חייה של אורנית. היא סיפרה על ג'קי בכל דף מרפי היומן. היא התפעלה מלבושו, מהתנהגותו ומנסינו המיני. ג'קי הבטיח לי מתנה מיוחדת ליום-הולדת, כתבה אורנית. עד שהצלחתי לשכנע את הוריי שאני יוצאת למסיבה ואחר-כך הולכת לישון אצל סיגל, כתבה ביומן. כי אני יודעת שג'קי מתכנן משהו מדליק!

חגיגת בגרות

המסיבה, שאליה הוזמן אותה ג'קי ליום הולדתה, נערכה בדירת-ההגג של אחד מידידי. חוריהאורנית נראה כמו סלון בהרמון תורכי. על הריצפה היו שטיחים עבים וספות נמוכות. כרים גדולים היו ורוקים מסביב ברישול אלגנטי. משקאות וקוקטיילים נמזגו לכוסות קריסטל וריקות, וריח של קטורת עמד באוויר. ג'קי שיחק באורות ולכסוף הביא את החדר למצב של תאורה אפלולית נעימה. הלילה אהנו חוגגים את בגרותך, אמר לאורנית. שלושה גברים מירידי של ג'קי ועוד שתי נערות מחאו כפיים בתהלהבות. אני לא יודעת אם נהניתי או נגעלתי ברגע הראשון, כתבה אורנית ביומן. זה היה מאוד משונה לראות את כל הרגליים, הידיים והראשים מסובכים זה בזה על השטיח. אני חושבת שפיתאום פרצתי בצחוק, אבל התכיישתי שג'קי יחשוב שאני ילדה קטנה, והמשכתי להתנהג כמו כולם, כתבה אורנית.

רות הפסיקה לקרוא. עיניה זלגו דמעות והיא מיהרה לטלפון. אתה מוכרח לחזור הביתה, אמרה לבעלה, לא איכפת לי אם יש לך עבודה רחופה, אתה צריך להיות כאן לפני שאורנית חוזרת מבית-הספר, אנתנו צריכים להחליט מה לעשות.

השיחה בין ההורים לא היתה קלה. הם נמנעו מהאשים איש את רעהו, אך המכובה והכישלון צרבו בליבם. אני הולך למישטרה, הצהיר האב אחרי שעה של דיבורים. אני לא עובר על זה בשתיקה: הסוטים האלה ניצלו את הבת שלי ומשכו אותה לאורגיה! רות ניסתה למתן אותו: אולי זה בכלל לא נכון? אולי הכל רמיון פרוץ של אורנית? ניסתה לשכנע את עצמה.

כאשר חזרה אורנית ושמעה על התגלית של הוריה, ארמו פניה מכעס. איך אתם מעזים לקרוא יומן פרטי שלי? אתם, שכל השנים לימדתם אולי על זכות הפרטיות של כל אחד מאיתנו, איך אתם עושים דבר כזה? דמעות עמדו בעיניה, אבל לא מפחד או בושה, אלא מועם. כן, כל מה שכתוב ביומן שלי נכון? אני ילדה גדולה ויכולה לעשות מה שאני רוצה עם הגוף שלי? בעוד שנה אני הולכת לצבא ואני מספיק בוגרת כדי ליהנות מהחיים בדרך שאני בוחרת!

טוב, אמר האב, אני רואה שאין דרך אחרת, אני לוקח את היומן שלך ואנתנו הולכים למישטרה. (המשך בעמוד 32)

מסאו. אבל כחדר היו המון בנים ובנות. בסוף כיבו את האור ודני נכנס לתוך שק-השינה שלי. זה קצת כאב, אבל דני אמר שזה צריך להיות כך. מחר אפגש איתו שוב. חבל רק שאני צריכה לחזור הביתה כל-כך מוקדם.

רות ספקה את כפיה. איך זה יתכן, הרי היא היתה אז רק בת 14! וגם דני לא היה יותר מכוונר, איך זה יתכן? רות המשיכה לרדוף ביומן ומצאה פגישות דומות עם ילדים אחרים. היו אלה מיקי ואיזו, וזו ואיתי, שמילאו את הדפים בשנים שאחר כך. לכל אחד היה מקום בו-יכרונות של אורנית.

כמשך הזמן הפכו התיאורים פלאסטיים יותר ומפורטים יותר. רות כמעט שלא הצליחה להתגבר על הבחילה שאחזה בה. ואני חשבתי שהיא ילדה קטנה והילדים האלה הם תמימים כל-כך. אמרה לעצמה.

הסיפור הסתבך כאשר הכירה אורנית את ג'קי. הוא ממש גבר אמיתי! רשמה אורנית בהתרגשות ביומנה. אבל גם אני כבר לא ילדה קטנה, אני כבר עוד מעט בת 17. זה כבר גיל מתקדם! שיש רפים מלאים בכתביד צפוף הוקדשו ללילה הראשון עם ג'קי. אורנית סיפרה בהתרגשות כיצד נסעו יחד במכונית הרוהרת וג'קי חקר אותה על נסיונה המיני. אזיה מזל שאני קצת בעניינים, אחרת הוא היה צוחק עליי, כאילו שאני תינוקת, כתבה הנערה. ג'קי הוא

אין בית-ספר, או אני שאשר אצל סיגל, אמרה. ההורים לא התנגדו.

כאשר חזרה אורנית ממסיבת-יום ההולדת שלה לא היתה כתמול-שלשום. היא הסתגרה בחדרה וכתבה שעות כיומנה. היא שוחחה שעות בטלפון מתוך החדר הנעול, ועל שאלות הוריה היתה עונה בחטף. רות התחילה לדאוג. היא שאלה את בתה שאלות רבות, אך לא קיבלה תשובה: אוף, אמה, מה את מנג'סת לי, היתה אורנית אומרת ומסתלקת מהבית.

כל מיני חששות בלתי-יכרורים החלו מנקרים בליבה של רות. כאשר סידרה את חדרה של הבת לקראת החג, כבר לא חשבה על שום דבר אחר. אני מוכרחה לדעת מה קורה עם אורנית, חשבה לעצמה, והחליטה כי תפר את אחד הכללים הקדושים שלה. היא החליטה לקרוא את יומנה של אורנית.

לעולם לא אשכח את יום-הולדתי ה-17, זו היתה הפעם הראשונה שהשתתפתי באורגיה. היה המישפט הראשון בו נתקלו עיניה של רות. היא התיישבה על המיטה הבלתי-מוצעת ונשמה נשימה עמוקה. כמוכת תזוית החלה לקרוא את יתר העמודים, שנכתבו בכתביד צפוף.

היא דרפה ביומן לאחור, ומצאה עוד קטע: איהו מזל שההורים הרשו לי ללכת למסיבת השניה, היה כף נורא. דני הוא ממש מתוק. הוא עשה לי מסאו' בגב ואחר-כך אני עשיתי לו

מדורר להבררת זכויותיו המישפטיות של האזרח. אין המדורר מתיימר לתת ייעוץ מישפטי ספציפי, ובכל מקרה יתכן שזוני בגלל הבדלים בעובדות.

תדרוך

1. החוק קובע כי בעילת-קטינה, שגילה פחות מ-17, היא עבירה. העונש על עבירה זו — מאסר עד חמש שנים.
2. החוק קובע כי בעילת-קטינה, שגילה פחות מ-16 שנה, היא פשע. שעונשו עד 4 שנות מאסר.
3. החוק גם קובע כי תהיה זו הגנה לגבר, אם יוכיח כי היתה לו סיבה טובה להניח כי גילה של הנערה עולה על 17 שנה. הסכמתה של הנערה איננה נחשבת כהגנה. אם לא הסכימה הנערה לבעילה, ייאשם הגבר באונס.
4. החוק מקל בעונשו על גבר שבעל נערה מתחת לגיל 16, כאשר היתה לו סיבה טובה להניח כי היא מעל גיל 16. אך פחות מגיל 17. במיקרה כזה יש רק בעונש הקל שבין השניים. כלומר עד חמש שנות מאסר.
5. הגנה נוספת היא, אם הגבר הבעל את הנערה הוא בעלה החוקי.
6. על פי הנחיות היועץ המישפטי משנת 1971, לא תגיש הפרקליטות כתב-אישום בעבירות בעילת-קטינה אם:
 - (א) הנער והנערה הם מאותה קבוצת גיל.
 - (ב) הבעילה היתה בהסכמה.
 - (ג) ללא איש, לחץ, או תרמיות.
 - (ד) כתוצאה מיחסי-רעות רגילים.
 - (ה) ללא ניצול מעמד עדיף.

במקרים בהם התקיימו התנאים הללו, ייסגר בדרך כלל התיק מחוסר-עניין לציבור.